

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Č. 77
Vzkříšení půst
2008

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Milí přátelé,

stojí před námi úkol volby a ustanovení nové pastorační rady farnosti. Již delší čas se za tento důležitý krok naší místní obce modlíme. V tomto Vzkříšení se budeme věnovat duchovním kořenům skutečného společenství učedníků Pána Ježíše. K zamyšlení uvádím krásná slova vietnamského kardinála Nguen van Thuana, který byl mnoho let vězněn v komunistických lágrech a v současnosti je veden proces jeho blahořečení. Jeho slova nám mohou být inspirací.

P. Jenda Balík

Z obsahu

- Plán akcí na rok 2008
- Dopis z Kosova
- Pěší pouť na Velehrad
- Vybíráme z farní kroniky
- Přemítání o farnosti II
- Volby do pastorační rady
- Modlitba dvou srdcí
- Křížová cesta pro spěchající
- Velikonoční program farnosti
- A mnoho dalšího...

„Společenství je boj v každém okamžiku.

Nedbalost jedného okamžiku ho může rozbít;

stačí nějaká maličkost,

jediná myšlenka bez lásky,

soud, ve kterém jsem se zatvrdil,

citové lpění,

chybné zaměření,

osobní ctižádost nebo zjištnost, skutek vykonaný pro sebe a ne pro Pána.“

*Pomoz mi, Pane, abych se takto zpytoval:
Jaký je střed mé duše?
Jsi to ty a nebo já?*

Jsi-li to ty, shromáždíš nás v jednotě.

*Ale jestliže vidím, že kolem mne
se všichni postupně vzdalují a rozcházejí,
je to znamení,
že jsem postavil do středu sám sebe.“*

Nguyen van Thuan

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Farní zpravodaj

Farní zpravodaj prošel celkovou změnou grafické úpravy. Snahou bylo nejen zatraktivnit vzhled, ale také zlepšit přehlednost, sjednotit s dalšími prezentačními médii (farní web) a posunout se zase o krůček dál.

Díky kvalitnějšímu tisku, který již nějakou dobu využíváme, se také budete moci setkávat s větším množstvím fotografií a obrázků, kterými se budeme snažit zpestřovat a doplňovat obsah.

Jak se nám to vše podařilo, můžete posoudit v tomto čísle Vzkříšení.

■ Z farní charity

Velký dík a obdiv patří všem koledníkům **Tříkrálové sbírky** z naší farnosti, kteří na začátku ledna přes mrazivé a nevlídné počasí vybrali do svých kasiček **45 284 Kč**. Zároveň se sluší poděkovat i všem ochotným dárcům upřímným Pán Bůh zaplatí. Těmito penězi podpoříme projekty Arcidiecézní charity Praha a zároveň i naši farnost.

Farní charita nabízí pomoc různými službami mezi něž patří návštěvy osamělých a nemocných, společná modlitba, možnost nákupu, úklidu... Nebojte se ozvat, farní společenství tvoří jednu rodinu, která si vzájemně pomáhá!

Telefon na ředitelku farní charity, Markétu Mocovou, je 274 770 391 (v případě záznamníku nechte vzkaz a telefonní číslo na sebe), e-mail: charitastrasnice@seznam.cz

■ Farní knihovna

Na webových stránkách najdete v rubrice *aktivity* → *knihovna seznam knih* naší farní knihovny. Ondra k němu dal vyhledávač, myslím, že dokonalejší už to být nemůže. ☺
Půjčovní doba v neděli v kavárně je prodloužena na celé dopoledne, tedy jsme k dispozici od 8 do 11.45 hod.

■ Divadlo Miriam

sobota 9. 2.	19 hod.	Oskar a růžová paní (E.- E. Schmitt)
neděle 10. 2.	15 hod.	pohádka Perutinka
čtvrtek 14. 2.	19 hod.	Zpětné zrcátko – valentinský koncert, poetický folk
pátek 22. 2.	19 hod.	Návštěvník (E.- E. Schmitt)
čtvrtek 6. 3.	19 hod.	Klub ztracených talentů – elektrizující písničky Karla Švenka a Leo Strausse
neděle 9. 3.	15 hod.	pohádka O pyšné noční košilce
úterý 11. 3.	19 hod.	Noemovo dítě (E.- E. Schmitt) – premiéra
čtvrtek 27. 3.	19 hod.	Hodina lásky (Josef Topol)

■ ■ PLÁN AKCÍ NA PRVNÍ POLOLETÍ ROKU 2008

8. 3.	Arcidiecézní setkání mládeže s biskupy
8. 3.	Duchovní obnova pro manžele (hlídání dětí zajištěno)
13. 3. 19:00	Kurz přirozeného plánování rodičovství LPP – první setkání
14. – 16. 3.	Postní duchovní obnova pro mladé a pro katechumeny – Vesmír v Orlických horách
30. 3.	Společné udílení svátosti nemocných – při nedělních mších sv.
1. – 3. 5.	Víkend pro mladé biřmovance
8. – 11. 5.	Víkend pro děti v Nymburce
9. – 12. 5.	Celodenní výstav eucharistie

■ Pro děti

pátek 7. 3.	16.00 – 17.00	Příprava na první svaté přijímání dětí (první setkání). Sejdou se děti i jejich rodiče.
sobota 8. 3.		Pečení albánských perníčků
sobota 15. 3.		Velikonoční dílna
sobota 12. 4.	9.30	Výroba figurek do Betléma
neděle 1. 6.	10.30	První svaté přijímání – vystoupí děvčata s modlitbou tancem.
	odpol.	Dětský den

■ Z centra pro rodinu arcibiskupství pražského

sobota 31. 5.	Pouť rodin pražské arcidiecéze na Tetín. (Mons. Václav Malý)
17. – 21. 8.	Exercicie zaměřené na mladší manželské páry do cca 5 let manželství na Svaté Hoře . (P. Ladislav Štefek a P. Zdeněk Králík)

■ ■ PLÁNOVANÉ AKCE NA VELKÉ PRÁZDNINY 2008

■ Pro mládež – celostátní

Activ o8

18. 7. – 20. 7. 2008 setkání mládeže České a Slovenské republiky na Velehradě. Přímý přenos světového setkání mládeže s papežem v Sydney.

■ Pro mládež – farní

Na kolech: od Lipna do Novohradských hor (přibližně od 12ti let)

Od 28. června do 5. července s P. Jendou Balíkem. Putování po krásné přírodě bude provázet každý den duchovní program a mše svatá v přírodě. Nebudeme bláznit, tak se nebojte přihlásit. (Ale flákat se také nebudeme.) Cena: 2000,-Kč.

Slovensko si nenech ujít – málo známé části Tater (od 14ti let)

Od 1. do 9. srpna se chystáme pobýt v Tatrách – Pribylině (střední Tatry). Ubytování v penzionu. Program bude vhodný pro radikály, ale výlety budou připravovány i pro „umírněné“ ☺. Mládež doprovází P. Jenda Balík. Cena: 3 800,-Kč.

Tábor v Německu

Německý tábor nabízí pro mladé z naší farnosti od 10 do 25 let naše družební farnost Lappersdorf. Koná se první týden v srpnu. Farnost zve děti zdarma. Rodiče dětí hradí pouze dopravu. Jedná se o jedinečnou možnost, jak se pocvičit v němčině a zároveň obnovit kontakty mezi našimi farnostmi.

■ Pro děti

Farní tábor

Tábor od 18. do 30. srpna vedou rukou laskavou, ale pevnou P. Jan Houkal a Lída Buriánová.

Záložní tábor – Zdobnice o7

Pokud se děti nedostanou na farní tábor nebo jim nevyhovuje termín, doporučujeme tábor pro děti z křesťanských rodin a jejich kamarády ve východních Čechách ve Zdobnici, kterého se již někteří z naší farnosti účastnili.

■ ■ OD NAŠEHO JÁHNA VLADIMÍRA Z KOSOVA

*Když Vladimír Hudousek posílal příspěvek o návštěvě pana kardinála,
dověděla jsem se jen, že:*

„Zdravím Vás z Kosova, máme tady docela klid a jarní počasí. Už se pomalu stáváme znalci místního podnebí. Vždy, když v noci přijde silný vítr, je možné očekávat, že druhý den bude úplně bezvětří a jasno. Albánci už vyhnali své kravky na pastvu, tak to už opravdu čekají jaro a s ním i tu vytouženou samostatnost.“

Zdálo se mi to málo, tedy jsem se Vladimíra zeptala, zda by nám trochu nepřiblížil vojenský život vojenského kaplana na zahraniční misi. Ochotně souhlasil.

Dnes jsem byl se slovenskými vojáky (kteří patří také do mé farnosti), na patrole v okolí města Obilič (silně albánské obyvatelstvo).

To město má velikou nevýhodu, že kromě velkého nepořádku (ostatně ten je po celé zemi), jsou tu těsně vedle obytné zástavby dvě šíleně smrdící tepelné elektrárny spalující místní lignit. Hned za městem je také velký povrchový důl s lignitem a ten je do elektráren dopravován pásy. Tak trochu měsíční krajina a velmi mi to místo připomíná severní Čechy 80tých let. Při cestách po okolních vesnicích je to ještě markantnější. Ty jsou totiž rozsety v horách zhruba ve výšce komínů elektráren a vzduch je tu velmi cítit spáleným uhlím, sírou a popílkem. My bychom to tam asi nevydrželi ani chvíli. Ale místní Albánci se mi zdáli být spokojení a tahle „maličkost“ jim vůbec nevadí. Celkově se mi zdáli být silně nad věcí a spokojení s tím málem, co mají, si žijí svůj každodenní život. Nikdo nikam nespíchá, téměř všichni nás vítají a každou chvíli nás srdečně zdraví a mávají.

Naprostá idylka a vůbec bych neřekl, že se chystá vyhlášení samostatnosti a s ní možná i nějaké nepokoje. No, musíme doufat, že vše proběhne v klidu a míru.

V příštích dnech se chystám na patrole také s našimi vojáky, tentokrát do srbské enklávy, která je ještě o poznání chudší, ale o to větší je tam pořádek. Važme si toho, kde žijeme a buďme s tím co máme spokojeni. Jiní jsou na tom mnohem hůř.

Moje účast na patrolách je, myslím, velmi důležitá. Ti kluci se setkají s tím, že se někdo zajímá o jejich práci, a že je ochoten být s nimi, stát se jedním z nich a nést všechny těžkosti a námahu každodenní služby. Mimoto je to příležitost být s nimi v kontaktu a vytvářet vzájemnou důvěru. Oni mnohdy slyšeli o farářích a církvi jen to špatné a najednou mají možnost se s nějakým „farářem“ osobně setkat a zjistit, že je to jen člověk, se kterým se dá

vést rozhovor o všem možném a který je nenapomíná a nekárá, ale přijímá je takové jací jsou. A to se, myslím, v jejich očích, cení. A ještě se mi nestalo, že by se náš rozhovor po nějakém čase nestočil na témata víry a náboženství. Jsem za to moc vděčný a velmi mě to posiluje a naplňuje.

V modlitbě s vámi všemi váš jáhen

Vláďa

Pamatujme i my na Vladimíra ve svých modlitbách.

■ ■ VIII. PĚŠÍ POUŤ NA VELEHRAD V SRPNU 2008

Milí farníci,

v jarním čísle loňského Vzkříšení jsem se zmínil o etapových pěších poutích na Velehrad. Protože se mě pár z vás na tyto poutě dotazovalo, pár chodí a i někteří se přidali, tak si dnes dovoluji zveřejnit předběžný plán etap tohoto roku, který se ještě bude doplňovat a zároveň vás tímto zvu k jednomu ze způsobů, jak je možné také získávat milosti pro církev, svět i jednotlivce.

Jaroslav Čech

VII. pěší pouť na Velehrad skončila, VIII.(a zároveň XXVII. etapová z Levého Hradce u Prahy a z Nového Jičína) se chystá – s pomocí Boží.

„Radost pro všechny lid“ (Lukáš 2,10)

■ Duchovní téma VIII. pouťi

Sedm proseb modlitby Otče náš

Při pouti vždy děkujeme za poselství evangelia, které našim předkům přinesli svatí Cyril a Metoděj, a prosíme za obnovení víry v našem národě.

Začínáme v předposledním prázdninovém týdnu a jdeme pěšky 30 až 36 km denně s doprovodným vozidlem, které veze velká zavazadla (i unavené poutníky). Vycházíme v osmi proudech ze všech světových stran, abychom se na Velehradě spojili v mohutný proud vděčnosti za Slovo života, které k nám odtamtud přišlo.

■ Západní proud

Začíná v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci, kde se sejdem v pátek 8. února 2008 v 17 hod. večer, následuje pěší pouť večerní Prahou do komunitního centra Matky Terezy v Praze 4 – Hájích.

II. etapa

Sobota 9. února Praha – Háje.

Mše sv. v 8.00 hod. Odchod v 9.00 hod.

Trasa: Praha – Šeberov Hrnčiče - Zdiměřice – Osnice – Olešky – Čenětice – Radimovice – Velké Popovice (22 km)

Nocleh u Čelikovských

III. etapa:

Neděle 10. února

Mše sv. ve farním kostele P. Marie Sněžné v 8.00 hod.

Trasa: V. Popovice – Mirošovice – Senohraby – Ondřejov – Stříbrná Skalice – Sázava 21 km

IV. etapa:

Sobota 8. března

Trasa: Sázava – Český Šternberk – Kácov – Zruč n. Sázavou

V. etapa:

Sobota 5. dubna

Trasa: Zruč n. Sázavou – Vlastějovice – Chřenovice – Ledec n Sáz.

VI. etapa:

Sobota 24. května

Trasa: Ledec n Sáz. – Ostrov - Mrzkovice – Světlá n Sáz.

VII. etapa:

Neděle 25. května

Trasa: Světlá n Sáz. – Okrouhlice – Havlíčkův Brod – Přibyslav (32 km)

VIII. etapa:

Sobota 14. června

Trasa: Přibyslav – Ronov nad Sázavou – Žďár nad Sázavou

IX. etapa:

Sobota 12. července

Trasa: Žďár nad Sázavou – Ostrov n. Oslavou – Netín (cca 22 km)

Společně pak putujeme v pondělí 18. srpna 2008 v 15.15 z Netína do Velkého Meziříčí

- v úterý 19.8. v 6.30 z Velkého Meziříčí do Tišnova
- ve středu 20.8. v 6.30 z Tišnova přes Vranov u Brna do Křtin
- ve čtvrtek 21.8. v 6.30 ze Křtin přes Račice do Milonic
- v pátek 22.8. v 6.30 z Milonic přes Klimentek do Boršic

Společně zakončíme v sobotu 23.8. 2008 ráno:

- v 8.00 vycházíme z Buchlovic nebo Boršic
- v 11.00 sraz na Velehradě a obnova zasvěcení na nádvoří
- ve 12.00 mše sv. v bazilice, káže P. Ludvík Bradáč, pěší poutník

■ Co si přejeme

Abyste tato pouť byla, jako tenkrát v Betlémě, „Radost pro všechny lid“ (Lk 2,10), jak zní její motto, i pro poutníky i pro ty, kdo se s nimi setkají.

Přejeme si také, aby se k nám přidaly další proudy poutníků i z jiných míst naší vlasti i ze zahraničí, zvláště ze Slovenska a ostatních slovanských zemí.

V případě zájmu se podrobnější informace dovíte u pana Čecha

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ FARNÍ VÝLET DO BRD

Dne 13.10.2007 nás všechny bratr Ondřej pozval na výlet do Brd a protože jste skoro všichni chyběli, rozhodl jsem se na přání jedné naší sestry, věrné výletnice, že se pokusím vám přiblížit, jak to z mého pohledu probíhalo.

V 8:30 byl sraz před farou, kde jsme se asi v 8:35 sešli čtyři. Mě osobně to zneklidňovalo a po nesmělých dotazech, jestli půjdeme, Ondra rozhodl, že ano. (Později z něj vylezlo, že kdybychom nešli, tak by musel doma uklízet :-)).

Vlak z Hlavního nádraží nám odjížděl v 9:26 a ten jsme dobře stíhali. Nevím, v kolik hodin jsme přijeli do Dobřichovic, ale to není tak podstatné a odtamtud už jsme stoupali na Brdské vrcholy. Ondra našteloval svou GPS navigaci, abychom mohli cestou hledat poklady podle jemu známých souřadnic (cestou jsme měli potkat 3). Počasí bylo zpočátku nejisté, ale v pozvánce na výlet jsme byli upozorněni na jeho možné rozmary. Výstup byl celkem náročný, ale netrval dlouho. Potom už jsme šli většinu cesty po hřebeni, který neměl výrazné výškové rozdíly. Klidnou lesní cestou a občas asfaltkou jsme došli na vyhlídku Hvízdinec, 476 m n.m., odkud byl krásný výhled do údolí Berounky. Byl vidět Beroun, Řevnice, Radotín a všechny ty malé vesničky posázené na protějších kopcích. Na Hvízdinci už nám krásně svítilo sluníčko a celý ten pohled na podzimní krajinu plnou

barev s modrým nebem byl opravdu nádherný.

V dále jsme dokonce viděli Prahu a žižkovský vysílač. První poklad se měl nacházet na Hvízdinci a po několika neúspěšných pokusech jsme ho našli. Hledači pokladů udělali potřebný zápis o nálezu a opět jej uložili pro další nadšené hledače na stejné místo.

Trošku jsme pojedli a pak jsme pokračovali po vrcholu skutečně procházkovým tempem k dalšímu záchytnému bodu výletu, kterým byla Skalka. Skalka je původní poutní místo s barokním kostelíkem sv. Máří Magdalény,

bývalým klášterem františkánů, poustevnou a křížovou cestou. Je umístěn na vyvýšeném ostrohu nad Mníškem pod Brdy. Vůbec jsem si nedovedl představit, že tak krásné místo mi bylo dosud neznámé. Funguje zde zřejmě celoroční občerstvení s posezením, které jsme samozřejmě navštívili a i dalším smyslem jsme zde udělali radost. Hoří tam také táborák, na kterém si můžete opéci špekáčky, které Vám s radostí prodají, k našemu překvapení, za slušnou cenu. Ondra toho využil a když si přinesl opečený špekáček k nám, (černý jako bota), tak ho jeho manželka mile pozdravila: „nazdar rakovino“. (To, že stále mluvím o Ondrovi je proto, že byl nejvýraznější, nejpodnikavější a nejaktivnější člen výletníků). Na Skalce byl též ukryt poklad č.2. Ten se nám najít nepodařilo a prý se to zde nepodařilo více výpravám. Ondra měl připravenou pobožnost ke křížové cestě, kterou plánoval vykonat, ale zapomněl ji doma. Nevím, o co jsme přišli, ale křížovou cestu jsme přesto vykonali: u každého zastavení jsme v tichosti postáli a každý si je mohl prorozjímat po svém, což se mně osobně velice líbilo. U jednoho zastavení nás mýjely starší dámy a bavily se mezi sebou co asi ty výklenky znamenají a napadlo je, že to asi bude něco jako měsíce v roce.

Odtud jsme měli sejít do Mníšku pod Brdy, který byl pod námi, a zde výlet ukončit. Ušli jsme celkem do 10 km. Nebylo ještě moc hodin a tak jsme se dohodli, že budeme pokračovat dál do Řevnic, dalších asi 6 km. Cesta už nebyla tak rovná a občas se objevilo nějaké to klesání a stoupání. Procházeli jsme většinou smíšenými lesy a v listnatých částech byly pod spadaným listím uvolněné kameny, které nám trochu ztěžovaly cestu a zpomalovaly naši chůzi. I přes tuto mírnou obtíž jsme došli na další vyhlídku, „Babku“, 505 m.n.m, kde se nám opět naskytl krásný pohled na podzimem barevné brdské kopce zalité sluncem a částečně i výhled podobný, jako byl z Hvězdince na lidská obydlí kolem Berounky a na Prahu s vysílačem. Tady se podařilo Ondrovi nalézt třetí z hledaných pokladů. Z Babky jsme pak už šli do Řevnic, kde jsme ještě pozdravili v kostele Pána Ježíše a pak na nádraží a hurá do Prahy, kam jsme přijeli už za tmy. Výlet se mi moc líbil a přesto, že jsme se šli lidé, kteří se známe spíše od vidění (mimo manželů Ondry s Martinou), bylo o čem povídat a po společně stráveném dni si možná jsme o něco bližší – a možná právě toto je dalším hodnotným rozměrem, který farní výlet nabízí. Za hezký den děkuji všem, kdo výlet plánovali, i všem zúčastněným. Jaroslav Čech

■ ■ VÝROBA ADVENTNÍCH VĚNCŮ

V sobotu 30.11.2007 jsme s Doubravkou dorazily kolem půl desáté na faru do třídy, kde probíhala výroba adventních věnců. Rannější ptáčata vyráběla věnce již od deváté hodiny. Když jsme dorazily, ve třídě už pilně pracoval veselý kroužek výrobců a další příchozí na sebe nenechali dlouho čekat. Teta Lída měla nachystané slaměné korpusy, zelené větvičky a nejrůznější přírodní ozdoby. K práci nám navařila kafe a čaj a posílila nás sušenkami, takže výroba nám šla pěkně od ruky. Mezi účastníky nechyběly ani malé děti, které vesele pobíhaly po třídě a vše po svém „uklízely a přerovnávaly“, ani zástupci z řad seniorů. Vyrobené věnce jsme většinou nechali ve třídě připravené na nedělní mši k posvěcení. Atmosféra byla milá a přátelská, s Doubravkou jsme si výrobu užily. Děkujeme proto moc tetě Lídě a všem zúčastněným za pomoc, rady a přípravu všeho potřebného.

Martina Šimůnková

■ ■ Z NÁVŠTĚVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI OTCEM KARDINÁLEM VLKEM

Návštěvy strašnické farnosti arcibiskupem pražským, otcem kardinálem Miloslavem Vlkem se již staly milou adventní tradicí. Tentokrát jsme měli příležitost se s otcem

kardinálem setkat 9.prosince 2007 na druhou neděli adventní při dětské mši svaté.

Zcela zaplněný kostel zejména rodiči s dětmi měl možnost vyslechnout netradiční promluvu otce kardinála, která byla určena hlavně dětem. A bylo radostí sledovat pohotově odpovědi dětí na mnohé dotazy pana kardinála. Je zřejmé, že náboženská výchova našich nejmenších není ponechána náhodě. A stejné přesvědčení vyjádřil i otec kardinál po mši svaté.

Na závěr návštěvy se otec kardinál setkal s farníky při neformální diskusi v nedělní kavárničce.

Vladimír Hudousek

■ ■ TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Ferda: „Už pět roků chodím na Tříkrálovou sbírku, vždycky jako černý Baltazar.“

Hanka: „Nás si někteří lidé nevěšimají, někteří dělají jako že nic a někteří, že nemají peníze.“

Maruška: „Nejvíce nám dávají děti, studenti a důchodci.“

Hanka: „Mnozí lidé se nás vyptávali, na co peníze jdou. Jiní zas byli štedří, i když se nevyptávali.“

Ferda: „Jedna stará paní nás pozvala, ať se podíváme na psa. Jen, co si sedla na gauč, řekla, ať se s ní díváme na televizi. My že ne, že musíme jít koledovat. Tak jsme šli.

Ve Slunečnicové ulici nám pan Pořízek ukázal pěknou sbírku modelů lodí a fajfky.“

Maruška: „Lidé od nás dostali cukr a kalendářík.“

Ferda: „Psali jsme jim na dveře K+M+B 2008.“

Hanka: „Někdo dával málo, někdo hodně, všichni ale vědí, že to jde na dobré účely.“

Maruška: „Jsem ráda, že můžu pomáhat, to vy také, že?“

■ ■ POUŤ DO FILIPOVA

Letos, stejně jako v loňském roce, z 12. na 13. ledna 2008, přesně o půlnoci, vyrazil od našeho kostela autobus plný poutníků směrem k německým hranicím. Poutní místo Filipov leží přímo na hranicích kousek od Rumburka. V těsné blízkosti Baziliky minor vystavěli redemptoristé v letech 1914-1915 klášter, jehož zeď tvoří státní hranici. Poutnímu místu se přezdívá „České Lurdy“, neboť zde v roce 1866, po zjevení Panny Marie, došlo k zázračnému uzdravení Magdalény Kadeové. To vše se událo ve 4 hodiny ráno, proto se zde každý rok slouží noční mše svatá. Poutníků přijíždí vždy několik autobusů, jak z Německa, tak z Čech, nechybí ani pěší poutníci, které potkáte cestou, čím více se blížíte k cíli. I kněží jsou obou národností. Letos jsem byl svědkem milé příhody při podávání svatého přijímání. Těsně přede mnou přistoupil dospělý muž před německého kněze a signalizoval mu prstem před ústy, že si nejde pro hostii, ale stejně jako malé dítě, když si jde pro křížek na čelo. Po chvilkovém zaváhání kněz křížek přece jenom obdržel, ale to nebylo všechno, co dostal. Pak následovala obdivuhodně citlivá reakce kněze, když dotýcnému přidal na tvář náznakově facu zakončenou vlastně pohlazením po tváři. V tomto gestu bylo vyjádřeno vše potřebné, aby si člověk uvědomil, že má ještě k udělení této svátosti co dohánět.

Milan Moc

■ ■ KARNEVAL 26. 1. 2008

Dnes byl karneval. Přišla tam fůra dětí ve všech různých maskách. A aby tam bylo veselo, dospělí pro nás připravili spoustu her v kouzelném lese. Bylo tam hodně zvířátek – u mravenců se stavěly věže, medvěda jsme museli povalit, ptáčkovi vrátit do hnízda vejce, veverce vzít ocas, u ježibab ochutnat nebo očuchat lektvar, u sovy správně složit žetony, krtkovi uklidit, u zajíce skákat přes lavičku u jelena hodit kroužky na parohy a u včely si vzít dobrotu. Taky jsme se hodně bavili, jedli, pili. Nejvíc se mi líbily skoro všechny masky.

Matěj Slabý

Líbilo se nám to.

Eliška a Vojta S.

Děkujeme všem, kouzelný les nás okouzli.

Monika S. (máma)

■ ■ ■ PŘEMÍTÁNÍ O FARNOSTI II.

(z knihy: Balík, J.: *Na cestě s mladými – O službě mladým lidem*, Praha: Paulínky, 2004)

Motto

„Farnost, církev, neobnovíme akcemi, ale opravdovou láskou mezi jejími členy.“

Božsko-lidská realita

Na vybudování společenství nestačí projekt. Nestačí pouze lidské počínání. Nestačí se scházet „jen tak lidsky“. Hlavním motivem našeho setkání musí být sám Ježíš. Vždyt: „Společenství není realita, která se dá jednoduše zorganizovat. Společenství znamená sjednocení. Aby se zrodila komunita, společenství, k tomu nestačí kněz, i když jako zástupce biskupa má podstatnou úlohu. Je zapotřebí nasazení všech (farníků). Nejde tu o společenství čistě lidské. Křesťanské společenství, komunita je realita božsko-lidská... Nerodí se především z našeho úsilí. K životu ho vyvolává sám Kristus.“ (Jan Pavel II.)

Společenství se rodí z žitého Božího slova

Základem každého společenství musí být Boží slovo, které se stává v životě jednotlivce živým. Toto žité Boží slovo pak vede křesťany k sobě navzájem a učí je pravému životu. „Původ a počátek komunity, společenství v církvi, je hlásané slovo Boží, jemuž nasloucháme, o němž rozjímáme a jež konfrontujeme s tisícovými každodenními situacemi tak, že uplatňujeme věčnou pravdu evangelia v konkrétních životních okolnostech. Nestačí totiž naslouchat slovu, nestačí je hlásat, je třeba je žít. Křesťanské společenství se rodí ze slova Božího.“ (Jan Pavel II.)

Středem je velikonoční tajemství (eucharistie)

Každé společenství má svůj střed a vrchol v eucharistii, kde se lidský život a lidské snažení dostává do kontaktu s tajemstvím vykoupení. Tam se zažívá, že hlavní iniciativu v životě lidí má Bůh stejně jako v jejich vykoupení. Každé lidské pochybení, zklamání, ztráta důvěry, vše to, co společenství ničí, bylo vykoupeno na kříži. Z toho pak vyplývá, že Bůh svým odpuštěním litujícího očisťuje a to, co společenství spíše nabourává, pozvedá k jeho dobru.

Zákon nového lidu Božího (LG 9)

Co by bylo společenství bez lásky? Láska se však musí stát viditelnou. Tento postoj ale není samozřejmostí. Již před dávnými lety si toho všiml sv. Jan Zlatoústý: „Nejsou snad dva nebo tři shromáždění v jeho jménu? Ano, ale zřídka kdy. Ježíš totiž nemluví pouze o tom, že jsou shromáždění materiálně. To, co říká, má tento smysl: má-li mě někdo za hlavní důvod lásky k bližnímu, pak budu s ním. Dnes však vidíme, že většina lidí má pro své přátelství jiné důvody – jeden miluje proto, že je milován, druhý proto, že byl nějak poctěn,

jiný miluje proto, že mu někdo byl užitečný v nějaké pozemské záležitosti, a podobně. Ale je těžké najít někoho, kdo by miloval bližního pro Krista tak, jak je třeba milovat. Kdo miluje takto, miluje dál, i když je nenáviděn, napadán, hrozí se mu smrtí. Protože Kristus miloval největší láskou i nepřátele.“

Vzorem této božsko-lidské lásky je sám Ježíš. Chápe člověka, rozumí mu do největší hloubky a má, jako milosrdný samaritán, soucit s jeho slabostí. Současně mu však ukazuje lásku, jež je Nejsvětější

Trojice, která od věčnosti pulzuje v Bohu. Je to láska dokonalá, je to Duch Svatý. K této lásce vybízí, když učedníkům říká: „Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec v nebi.“ (Mt 5,48)

Vrcholem a nejvyšším projevem této lásky je Ježíš na kříži. Zde ukazuje, že nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dává život za své přátele. V okamžiku oběti je láska nejčistší, protože je zbavena všech nánosů sobectví. Je zcela nezištná. Ukazuje se tedy, že láska, o které Ježíš mluví, není pouhou emocí, sentimentem, je to ochota k oběti, ochota nasadit svůj život, většinou spíše v malých věcech všedního dne. Matka Tereza říká: „Nezáleží na tom, kolik činností vyvíjíme, ale na intenzitě lásky, kterou dáváme do každého skutku.“ Být člověkem lásky znamená: milovat každého člověka; nikoho ze své lásky nevyklouzat; milovat nezištně a bez vypočítavosti; nečekat, až bude druhý milovat mne, ale začínat ho milovat jako první. Milovat, to znamená umět se vcítit do druhého člověka.

Přítomnost Marie

Společenství prožívá i tajemnou přítomnost Panny Marie a je dobré, když si to uvědomuje a využívá toho. Je to ona, která dostala úkol bdít jako Matka nad putující církví. Ona je tedy velkou přimlůvkyní – sestrou, která se s námi modlí, která ukazuje na svého Syna a učí nás rozumět mu. Tak snadněji hledáme Boží království.

Jak tedy postupovat, aby vyrostlo společenství?

- Osobně se snažit o hluboký život s Bohem. Modlit se a vyprošovat pro tento úmysl Boží pomoc, Boží milost. Snažit se časem získat někoho dalšího, s kým se budeme společně modlit.
- Nechat se proměňovat životem podle Božího slova.
- Čerpat odvahy, sílu a po nezdaru i nový začátek ve svátosti smíření a v eucharistii.
- Být pozorný v lásce, aby člověk nepřehlédl malé možnosti, jak projevit Kristovu lásku navenek.
- Udržovat osobní vztahy a nebát se oslovit druhé.
- Udržovat spojení s knězem, s biskupem, protože žádné společenství by nemělo zůstat bez kontaktu s knězem či s biskupem.

Nabídnou-li tento svůj díl, mohou očekávat, že Pán vykoná svou část, bude přítomen a vytvoří z nás své společenství.

Křesťanské společenství potřebuje žít v této Božské lásce, která má v sobě plně lidský prvek osobních vztahů, citu, srdce, zkrátka plně lidského přátelství a současně je pozvedána na rovinu Božího života úsilím milovat jako Ježíš. Milovat tehdy a právě tehdy, když mi druhý není sympatický, když to mnoho stojí. Je to láska bez diskriminace, škatulkování, láska, která miluje jako první a usiluje o lásku ke všem.

Láska, o které mluvíme – láska Kristova v nás – má jednu důležitou vlastnost: sjednocuje, přivádí ke svornosti, a to až k jednomyslnosti. „Buďte mezi sebou stejného smýšlení.“ (Řím 12,16) „Horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, spojení poutem pokoje.“ (Ef 4,3)

Takováto láska, která si žádá lidskou námahu a angažovanost, utváří podmínky pro přítomnost církve – pro přítomnost Krista uprostřed svých učedníků. „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

■ ■ FARNOST JE VĚCÍ VŠECH

- je čas pro týmovou práci -

Rozhovor s otcem Jendou Balíkem o připravované pastorační radě.

Brzy u nás budou volby do pastorační rady. Jak budou probíhat?

P. Jenda: Pastorační rada v naší farnosti už počátkem 90. let existovala. Jedná se o nástroj komunikace, spolupráce a inspirace. Proto je důležité ji obnovit. Ostatně, dostali jsme to jako úkol při vizitaci.

Pastorační rada je výběr lidí, kteří mají přijmout konkrétní úkol pro farnost a zároveň přinášet „hlas lidu“, nápady a odezvu farníků. Tak se farnost stává záležitostí širšího okruhu lidí a ne jen několika angažovaných farníků. Jistě je to důležité, když uvážíme, že jsme jednou z největších farností v pražské arcidiecézi.

Část členů se do pastorační rady volí, část jmenuje kněz a část lidí je tam delegováno z nějakého úřadu, např. ředitelka farní charity. (Podrobnosti k volbě následují za rozhovorem.)

Kolik členů bude mít naše pastorační rada?

P. Jenda: Naše pastorační rada bude mít - kromě mě, farního vikáře, zástupce hnutí ve farnosti (Legie Mariína, Hnutí fokoláre) a kromě zástupce charity - ještě dalších šest lidí. Tři z nich budou voleni a tři budu jmenovat. Dohromady předpokládám, že se bude jednat o deset lidí. Je vhodné, aby její členové pokryli různé věkové kategorie: mladé, mladé rodiny, farníky středního věku, seniory. Mělo by se tedy jednat o průřez farností. Pastorační rada pochopitelně není shromáždění zástupců všech skupinek a společenství. Každý, kdo přijme účast v pastorační radě by měl být člověk ochotný s knězem spolupracovat. Předpokládám tedy, že půjde o lidi schopné týmové práce.

Jaké bude mít rada před sebou konkrétní úkoly, má nějaký hlavní cíl, který by se teď měl řešit?

P. Jenda: Mám zkušenost s fungující pastorační radou. V Kunraticích, kde jsem byl deset let farářem, pracovala výborně.

V naší farnosti se toho děje poměrně hodně. Mnoho služeb vykonávají ochotní lidé a nemusí být v pastorační radě. To je pochopitelné. A věřte, že jsem všem, kteří se zapojují, skutečně vděčný.

Ale mnoho důležitého je před námi ještě jako úkol. Ptáte se co? Uvidíme. Záleží na pastorační radě, co se ukáže jako důležité pro náš život v této době. V žádném případě ale nejde o množení akcí, ale o cestu víry.

Jaké je očekávání faráře, nebude pastorační rada přece jenom další starost? Může rada v něčem být pomocí nebo třeba ulehčením v práci faráře?

P. Jenda: Mnoho kněží se pastorační rady bojí. Chápu je, rozumím jim a je mi jasné, že umět komunikovat, sdílet se, je velice náročné a těžké. Mnoho kněží i laiků to neumí. V praxi se často nejedná o komunikaci, ale o přetlačování, o nátlak, nebo o totalitní vládu kněze. To je samozřejmě špatné a pastorační rada potom nemá žádný smysl.

Na druhou stranu je třeba si uvědomit, že farnost není majetek kněze. Farnost je záležitostí všech. Kněz nemůže být odborníkem na všechno, je třeba chápat, že farnost a její život, chod a správa, je věc společná. To znamená, že laici přebírají spoluzodpovědnost.

Pastorační rada má smysl tehdy, když s knězem vytvoří určitý tvůrčí tým. Mám naději, že pastorační rada vytvoří prostředí, kde se budou probírat různé názory, nápady, pohledy a naslouchání. Ve svém životě jsem zatím všude, kde jsem působil, prožíval pozeňání společné práce. Vždy jsem kolem sebe měl schopné a tvůrčí týmy. Dnes není doba sólistů, dnes je doba týmová. Můžeme to říci i tak, že v církvi je doba společenství. Čili my křesťané chápeme, že manažerskému týmu je třeba vdechnout duchovní hloubku. Tam kde se pracuje v lásce a ve svornosti, tam i Pán Bůh dává své světlo. To znamená - pastorační radu nechápu jako zátěž, ale přijímám ji jako prostor diskuse, prostor společné modlitby a společného naslouchání Duchu svatému.

Je tedy před námi hodně společné práce. Těším se, že se nám to podaří. Díky za rozhovor.

-av-

■ ■ POSTUP USTANOVENÍ PASTORAČNÍ A EKONOMICKÉ RADY V PRAZE – STRAŠNICÍCH, ROK 2008

(Volby se řídí Stanovami, které vydal arcibiskup pražský www.apha.cz)

■ Pastorační rada farnosti

10. 2.	vyhlášení přípravy voleb ustanovení volební komise: Marie Mocová, Martina Maixnerová, Pavel Tater písemné návrhy kandidátů do rukou Marie Mocové výzva k jmenování členů z řad hnutí působících ve farnosti vyžádání si souhlasu s kandidaturou navržených sestavení kandidátky
16. 3.	ohlášení voleb, zveřejnění jmen kandidátů, vyvěšení na nástěnce
6. 4.	volba – zaškrtnutí příslušného počtu kandidátů na volební listině – je možno zaškrtnout jen takový počet kandidátů, kolik se bude volit, lístek se zaškrtnutým větším počtem je neplatný (tedy u nás to budou 3 kandidáti) sčítání hlasů, písemný protokol, vyvěšení na vývěsce souhlas se zvolením
20. 4.	seznámení s výsledky voleb a slib členů, předání dekretů následuje první zasedání a zvolení místopředsedy a sekretáře jmenný seznam členů a funkcí oznámí předseda do jednoho měsíce farnímu společenství, svému vikáři a generálnímu vikáři diecéze.

Kdo může navrhnout kandidáty a kdo volit?

Ten, kdo je farníkem, účastní se bohoslužeb a života dané farnosti, a je starší 15 let.

Kdo může být kandidátem a kdo může být zvolen?

Farník starší 18 let, který je ochoten plnit úkoly PR.

Kdo bude členem pastorační rady?

- předseda P. Jan Balík, farní vikář (kaplan)
- zástupci hnutí z farnosti, ředitelka Farní Charity
- 3 volení členové, 3 jmenovaní faráři

Na jak dlouho je pastorační rada ustanovena?

Na 5 let.

■ Ekonomická rada farnosti

Kdo je členem ekonomické rady farnosti?

- předseda P. Jan Balík
- 1 člen zvolený pastorační radou
- 1 – 2 členové jmenovaní farářem, kteří se vyznaží v oblasti ekonomiky (členem nemůže být ekonom a účetní farnosti.)

Na jak dlouho je ekonomická rada farnosti ustanovena?

Na 3 roky.

Jaké úkoly má ekonomická rada?

Napomáhat faráři ve správě majetku, při zajišťování zdrojů financí, při žádostech o dotace a příspěvky, při jednání s daňovými úřady, apod.

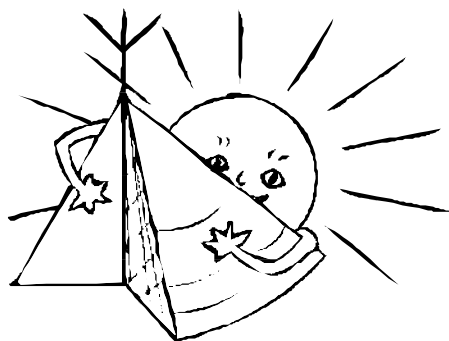
■ ■ ■ NEJEN PRO DĚTI

Milé děti,

Dotvařte, protože minulou sobotu večer po svátku Hromnic uklidili betlém, hned za čtyři dny, na Popelčnický středu, jsme kříž nad oltářem zahalili fialovým plátnem. Začala doba postní, doba čtyřicetidenní přípravy na velikonoční svátky. Letošní liturgický kalendář je opravdu podivuhodný. Proč velikonoce nemají pevné datum jako vánoce? Jednou se slaví v březnu, jednou v dubnu. Byla jsem zvědavá a začala jsem pátrat:

Od dávných dob lidé sledovali pohyb vesmírných těles, především Slunce a Měsíce. Časem vypořádávali změny jejich pohybu i polohy, které se pravidelně střídaly. Způsob života měl vliv na to, kterému z těchto dvou těles lépe rozuměli. Podle jeho pohybu určovali polohu, měřili čas.

Kočovní pastevci na Blízkém Východě a Izraelité se orientovali podle Měsíce (Luny). Přes den, když slunce páliho, pastevci i zvířata vyhledávali stín a odpočívali. K večeru se zvedl příjemný vánek, všechno oživalo. V noci za chládku,

za svitu měsíce a hvězd převáděli pastevci svá stáda na nové pastviny. Pozorováním Měsíce, pravidelným střídáním jeho jednotlivých fází, nov a úplněk, rozdělili rok na měsíce a týdny. Odtud název lunární rok.

Usedlí zemědělci ve starověkém Egyptě a v Mezopotámii naopak více pozorovali Slunce. Kromě poledního žáru pracovali celý den na polích. Podle síly slunečních paprsků určovali jarní a podzimní rovnodennost, letní a zimní slunovrat. Věděli, kdy nastane období záplav, kdy období sucha. Sluneční, nebo-li solární rok byl rozdělen na čtyři roční

období. Má 365 a čtvrt dne. Lunární rok má pouze 354 dny. Odtud pramení ony nesrovnalosti.

Ve Starém Zákoně se velikonoční svátky, nebo-li Pascha, slavily jako památka vysvobození Izraelitů z egyptského otroctví. Podle lunárního kalendáře vždy na úplněk 14. dne jarního měsíce nisanu. Takto je slavil i Pán Ježíš se svými učedníky. Tenkrát ještě nebylo důležité, na který den v týdnu svátek připadne. Až prvotní křesťané, hlavně obrácení pohané, kteří používali solární kalendář, si postupně začínali připomínat utrpení a smrt Ježíše Krista podle skutečnosti v pátek, den před sobotou, a slavnost Vzkříšení v neděli, první den po sobotě, tedy až první neděli po prvním jarním úplňku.

S konečnou platností rozhodl roku 325 Nicejský koncil. Podle prastarého lunárního kalendáře kočovných pastevců se stále váže datum Velikonoc na první jarní úplněk,

podle solárního kalendáře jednotlivé dny skutečně odpovídají velikonočním událostem. Proto Boží hod velikonoční slavíme první neděli po prvním jarním úplňku. Některý rok už 22. března, jiný rok třeba až 25. dubna.

Při svém pátrání jsem zjistila, jak důležitý byl pro lidstvo již od dávných dob půst. Postil se Mojžíš, královna Ester, prorok Daniel. Pán Ježíš se čtyřicetidenním postem na poušti připravoval na svůj úkol zde na zemi. I my máme před sebou čtyřicetidenní dobu postní a spoustu úkolů. Zkusme v postu říci Pánu Bohu: "Pane, Tvá pomoc, Tvá rada, to, že jsi se mnou, je pro mě důležitější než dnešní hra na počítači, než pytlík brambůrek, než ...něž..." Často se modlíme, abychom se měli dobře, abychom si to užili, ale naše prosby jsou málokdy vyslyšeny. Spíš prosme, abychom byli stateční, trpěliví a nenechali se hned tak odradit, když se nám něco nedaří.

■ ■ CO JSME PŘICHYSTALI

■ Knihovna pro děti

Od minulé neděle máte, milé děti, možnost si buď v knihovně nebo v neděli dopoledne v kavárně půjčovat knížky. Výběr je zatím omezený, postupně plánujeme dokoupit ještě další zajímavé tituly. Budeme rádi, když i vy přijdete s novými návrhy. Zájemci mohou v knihovně také pomáhat. Čeká nás knihy obalit, označit čísly, řadit do regálů, psát seznam do počítače. Paní Lea Kropáčková si vše vzala na starost. Můžete se s ní v neděli domluvit. Nemusím ani připomínat, že knížky se budete snažit vracet včas a nepoškozené. ☺

■ ■ CO SE CHYSTÁ

7. března v 16 hodin v pátek, začíná příprava dětí na 1. svaté přijímání

Setkání budou probíhat vždy v pátek od 16.00 do 17.00 hod. Program s dětmi povede P. Jan Balík a Lída Buriánová, program s rodiči pak P. Vladimír Kalík. Termíny dalších setkání naleznete v kalendáři na webových stránkách. Příprava vyvrcholí 31. května svátostí smíření pro děti i rodiče a 1. června při mši sv. v 10.30 hod. prvním svatým přijímáním. V neděli je pak připraveno dětské odpoledne.

8. března v sobotu – od 10 hodin – duchovní obnova pro manžele

Hlídní dětí bude zajištěno, hlase se, prosím, v sakristii, abychom věděli, kolik chůviček máme objednat.

8. března – od 9 hodin – pro děti – pečení albánských perníčků

Letos jsem si na vás, milí pekaři a pekařky, vymyslela perníčky. Těsto připravíme, ale pokud by nějaká maminka chtěla, může poslat i těsto podle svého receptu, budu ráda. Určitě máte doma nebo u babičky spoustu pěkných vykrajovaček, vezměte s sebou ty nejhezčí. Po upečení perníčky ozdobíme bílou polevou, máte-li nějaké speciální zdobení, ráda se přiučím.

Také si rozdělíme službu, kdo v neděli bude perníčky při východu z kostela po mších svatých nabízet za dobrovolný příspěvek, který jako loni odveze otec Jan na Velikonoce do Albánie. Kdo by podobně jako minulý rok pro děti do Albánie přimaloval obrázek, radost bude jistě o to větší.

Nedávno mi přišel z Albánie dopis, kde mi sestry misionářky psaly, co je tam všude v horách sněhu. Nikdo se nikam nemůže dostat, ani do školy, ani do kostela, všichni jsou doma. Už aby prý bylo jaro. O lyžování a zimních prázdninách se nikdo ani slovem nezmínil. My máme, Bohu díky, mnohem menší starosti. Máme prázdniny, lyže... chybí nám sníh.

Křížová cesta pro děti – 11. března v úterý od 17.00 v našem kostele

Podobně jako minulé roky přineste s sebou nakreslené obrázky jednotlivých zastavení, abychom je mohli opět v kostele vystavit.

Velikonoční dílna a pletení pomlázek,

je letos plánovaná na sobotu 15. března od 10 hodin v učebně. Jako minulé roky budeme zdobit velikonoční vajíčka různými technikami, z odstřížků látky a vejčků si vyrobíme panenky, lidové ozdoby, využijeme kukuřičné šustí, určitě nebude chybět mandlové těsto na figurky. Rádi se přiučíme i něčemu novému, tak se nebojte přijít i s dalšími novými nápady. Já už vyfukuji vajíčka, tak také foukejte.

Víte, co je to vinovačka, houdovačka, korbáč, kyčka, šmigrust, čugár nebo kančůch?

Zváni jsou všichni, nejen děti!

Křížovou cestu

na Velký pátek 21. března se s dětmi půjdeme pomodlit s naším katechetou Petrem Šimůnkem na Petřín. Sraz bude v 10 hodin u kostela ve Strašnicích nebo v 11 hodin u Prvního zastavení na Petříně. Děti přivedeme zase zpět ke kostelu kolem 13. hodiny.

Nezapomeňte na teplé oblečení, případně pláštěnku.

Zváni jsou všichni, nejen děti!

22. března od 9.00 h – na Bílou sobotu – zkouška ministrantů

na slavnost Velikonoční Vigilie, Vzkříšení – je třeba si všechno pečlivě nacvičit!

23. března – na Boží hod velikonoční

se při všech bohoslužbách budou žehnat pokrmy (přineste si s sebou beránky, mazance, vajíčka...).

12. dubna od 10 h – sobota – keramický betlém

Budeme vyrábět další figurky do našeho nového betléma. Chybí nám velbloudi, máme slůně bez velkého slona, potřebujeme ještě další postavy i zvířata. Mnozí z vás už jsou zkušení betlémáři, kdo by se k nám chtěl přidat, je vítán.

Kola, koloběžky, kolečkové brusle

Od čtvrtka 8. května do neděle 11. května – prodloužený víkend – pro děti školního věku u P. Petera na faře v Nymburce. Pro zájemce budou od března v sakristii přihlášky, vyplněné odevzdejte nejpozději do neděle 13. dubna. Počet dětí je omezený!

1. června, v neděli,

některé děti dopoledne při dětské mši svaté slavnostně přistoupí poprvé ke svatému přijímání. Na oslavu je pro ně a pro všechny naše děti i jejich kamarády odpoledne od 15 hodin pořádán Dětský den.

Na pouť k Pražskému Jezulátku

na poděkování za uplynulý školní rok se letos vypravíme v pondělí 23. června. Od 16 hodin zde bude P. Jenda sloužit mši svatou.

■ Pro všechny

Farní úklid

V pátek 24. května odpoledne a v sobotu 25. května dopoledne. Podzimní úklid, který jsme rozložili do dvou dnů se zdá, že se osvědčil. Ne snad pro to, abyste mohli přijít pracovat po oba dva dny, ale každému vyhovuje jiný termín. Práce je dost na kostele i venku. Předem moc děkujeme.

Na všechny se těší Lída

■ ■ MODLITBA DVOU SRDCÍ (MÁME MÁLO ČASU)

Ve svém představovacím článku zmínil Jiří jakéhosi P. Okaa a modlitbu Dvou srdcí. Není možno si nevšimnout, jak nadšeným hlasatelem této modlitby Jiří je. Proto jsem ho požádala o více informací a hlavně jeho osobní zkušenost s touto modlitbou.

Bylo kolem druhé hodiny ráno, když v koclířovské kapli dočetl evangelium černošský kněz. Byl štihlý, vypadal na něco přes 30 let. Na ambonu si otevřel notebook a dlouho, dlouho v něm něco hledal. Konečně začal: „Máme málo času. Proto to podstatné. A to je láska. Ale ta čistá, svatá, Ježíšova.“

Právě tady, v Koclířově, jsem před časem dostal letáček (od jedné paní) s programem exercicií s komunitou Dvou Srdcí Lásky pod vedením P. Montforta Okaa. Bylo to jako jemné Boží pozvání. Celého půl roku jsem doufal, že se

zúčastním. Okolnosti to ale neumožňovaly: rozbolela mě kdysi operovaná páteř, neměli jsme peníze a oba, s manželkou, jsme nastoupili do nového zaměstnání. Jen jsem si při pohledu do kalendáře koncem října uvědomil, že exercicie už začínají. Manželku napadlo, že bychom mohli alespoň objednat letáčky s Modlitbou Dvou Srdcí Lásky, Ježíše a Marie. Zavolał jsem tedy na recepci: „Exercicie už začaly, že?“ konstatoval jsem. „Ano, ale P. Montfort ještě nedorazil“, oznámil mi ženský hlas. Druhý den jsem odjížděl, směř

českomoravská Fatima. Přitahovala mě nějaká síla.

V kapli přednášely sestry v bílých hábitech příjemnými hlasy o spiritualitě a životě ve Společenství Dvou Srdcí Lásky Ježíše a Marie. „Často se sobě navzájem omlouváme. Je totiž těžké uchránit se provinění proti lásce k bližnímu. Každý čtvrtek si před obědem navzájem umýváme nohy.“ Pak několika účastníkům umyly nohy. Kapitola sama pro sebe by byla o modlitbě členů Katolického společenství Dvou Srdcí Lásky. Oni se nemodlí, oni s Ježíšem, Marií mluví. Přesto tu byla zvláštní atmosféra. Nevěděli jsme totiž kdy, nebo zda vůbec očekávaný mystik přijede. Slyšel jsem o něm jen to, že ve svých 6ti letech – po prvním sv. přijímání – zaslechl v srdci hlas: „Pojď a polib mě.“ Prý se tehdy styděl, a tak až lidé vyšli z kostela, šel ke kříži a políbil Ježíšovi nohy.

„Omlouvám se vám“, pokračoval P. Montfort od ambonu, „Ježíš mi dal za úkol zřídít ve Fatimě kapli, na místě kde se anděl zjevil fatimským dětem. Jednání s majiteli domku, který na tom místě stojí je složité. Ale duchem jsem byl s vámi.“ – V tu chvíli jsem věděl, že co říká je pravda.

Srdce na dlani, obdivuhodná spontaneita a naprostá vydanost – po noční mši, cestě z Fatimy bez známky únavy odpovídal jednoduše na neřešitelné problémy lidí, kteří jej obklopili až do půl páté ráno. I když má v sobě prostotu a přímočarost dítěte, je Montfort především bojovník. Radikálně v kázání vysvětlil, že všechno dobré pochází od Boha, zlo od ďábla. „Ale Bůh může ďábla zabít.“

Ježíš řekl: „Bděte a modlete se.“ Proto členové komunity vstávají o půlnoci a do tří hodin bdí na modlitbách. Slaví mši, modlí se bolestný růženec – za spásu duší.

Čekal jsem těžkou mystiku, ale P. Montfort zůstává zcela přirozený i při modlitbě. Když nás učil Modlitbě Dvou Srdcí Lásky i tělem, klaněli jsme se při Ježíšově jménu čelem až k zemi a druhou část se modlili v prostraci. Za dva dny mě přestalo bolet v zádech. Sestry se s námi podělily o zkušenost, že když se takto modlí, jsou lidé přitahováni.

Zdánlivě známé pasáže z Katechismu mě připravily k hluboké zpovědi. Jako by se mi tam otevřelo nebe.

Středem dne života společenství je mše – příznačně slavená ve 12 hodin, po modlitbě Anděl Páně a Dvou Srdcí Lásky. Je to úžasný zážitek stát vedle P. Montforta. S jak nesmírnou úctou bere do rukou Beránka Božího, ukazuje jej všem přítomným. Celým svým chováním vyjadřuje tak hlubokou úctu, že není prostor na pochybnosti o skutečné přítomnosti Božího Syna na oltáři. „Tady začíná nebe,“ říká. „Myslíš, že v nebi bude důležitější osoba než já tady na oltáři?“ řekl mu jednou Ježíš.

Po mši jsme všichni vytvořili kruh, drželi se za ruce a zpívali... Boží láska vyzářovala z členů komunity a pronikala nás, ani nemuseli nic říkat.

Dnes po roce a půl kdy vyprchaly všechny útěchy a city z těchto cvičení, zakoušíme s manželkou naplňování Ježíšova příslibu: „Skrze tuto úctu... chci sjednotit rodiny, srdce mužů se srdci jejich žen, srdce žen se srdci jejich mužů...“

Informace o Společenství www.twoheartsoflove.de
Jiří Hrdý jhrdy@tiscali.cz

■ ■ KŘÍŽOVÁ CESTA PRO SPĚCHAJÍCÍ

Pane, odpusť mi, že jsem neměl čas účastnit se křížové cesty tvé i křížové cesty mých bližních

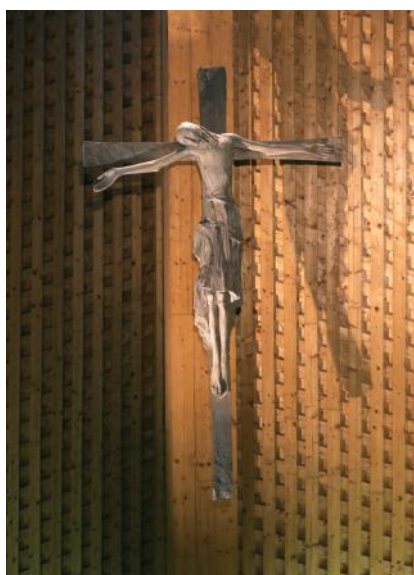
- I. Byl jsem jako Pilát. Ptal jsem se co je pravda, ale neměl jsem čas se nad tím zastavit a zamyslet.
- II. Vykročil jsi, Ježíši, na křížovou cestu. Byl před tebou asi kilometr. S takovým břemenem to trvalo snad hodinu. Pro mne to bylo příliš, spěchal jsem...
- III. Běžel jsem napřed. Kousek dál jsem zastavil, ohlédl se – ty jsi ležel na zemi. Nepomohl jsem ti.
- IV. Minul jsem na cestě tvou matku. Ona též běžela, ale k tobě – v opačném směru než já. Určitě jste se setkali, ale také ne na dlouho. Popravčí rovněž pospíchali.
- V. Potkal jsem Šimona z Kyrény. Říkal, že spěchá domů, po práci. Ale pomohl ti nést kříž. Kdybych věděl, že budeš potřebovat pomoci...
- VI. Veronika též měla pro tebe čas. Zůstal jsi u ní navždy – na roušce. Já si ani neumím představit tvou tvář. Dej, Pane, abych se s tebou tvář v tvář setkal.
- VII. Byl jsem už daleko, když jsi upadl znovu. Ani tehdy jsem ti nepomohl vstát. Kolik takových slabých jsem už minul v životě....
- VIII. Jak jsem asi vypadal, když jsem spěchal a přitom minul v západní bráně města skupinu žen, jež čekaly, na rozdíl ode mne, na tebe?
- IX. Tvůj třetí pád jsem pozoroval z Golgoty. Nepovstal jsi už vlastními silami. Ani já jsem neutíkal níž, abych ti pomohl. Tak těžko se člověk navrácí.
- X. Teď jsi i ty tam, kde já. Došel jsi. Pomalu, těžko. Svlékají tě. Ne, oni též pospíchají, proto strhují z tebe šaty.
- XI. Tady vidím, co znamená spěch. Aby se nezdržovali přivázáním rukou a nohou, přibíjejí hřeby. To je rychlejší a jistější. Ježíši, odpusť mi můj životní spěch, jenž nejednomu bližnímu způsobil tolik smutku, tolik bolesti a tolik ztráty.
- XII. Je teprve třetí hodina odpoledne, a slunce už zhaslo. Ještě nepadl soumrak, a už svítí večernice. Ještě jsi neskonal a zástupy se už poplašeně rozutekly. Vítr šílí. Vyznávám spolu se setníkem: Opravdu, tento byl Synem Božím.
- XIII. Stálý spěch. Dobíjejí ty, co byli ukřížováni s tebou. Rychle vás snímají z křížů neboť za hodinu začíná jejich svátek. Jak dlouho jsme schopni setrvat v žalu? Jak dlouho jsme schopni setrvat v lítosti?
- XIV. Na všechno jsi měl čas, Pane, s výjimkou setrvávání ve smrti. Nyní ses ukázal rychlejší než ti všichni. Již třetího dne, ještě než začalo svítat, jsi vstal z mrtvých. Díky, Ježíši!

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

■ ■ VELIKONOCE 2008

Pondělí 17. 3.	18.00	mše svatá
Úterý 18. 3.	18.00	mše svatá
Středa 19. 3.	18.00	mše svatá
Zelený čtvrtek 20. 3.	18.00	mše svatá
		do půlnoci adorace
Velký pátek 21. 3.		den přísného postu (od masa a újmy)
	15.00	křížová cesta a modlitba Korunky Božího milosrdenství
	18.00	velkopáteční obřady
Bílá sobota 22. 3.	8.00	modlitba breviáře v kostele
	9.00	zkouška ministrantů
	17.00	modlitba breviáře v kostele
	20.00	Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
Neděle 23. 3.		Boží hod velikonoční
	7.00	slavnostní mše svatá
	9.00	slavnostní mše svatá
	10.30	slavnostní mše svatá
	18.00	slavnostní mše svatá
Pondělí 24.3.		Velikonoční pondělí
	9.00	mše svatá
	18.00	mše svatá

Pokud máte doma nemocné, kteří by přivítali návštěvu kněze, chtěli by se s ním pomodlit a přijmout svátosti, stačí říci a my kněží naší farnosti rádi přijdeme.

Pokud někomu něco zabraňuje přistoupit ke svátosti smíření, může přijít k osobnímu rozhovoru a ke společné modlitbě.

■ Příležitost ke svátosti smíření

Sobota 15. 3.	15.00 – 18.00
Neděle 16. 3.	během mší
	14.00 – 18.00
Pondělí 17. 3.	10.00 – 12.00
	14.00 – 18.00
Úterý 18. 3.	10.00 – 12.00
	14.00 – 18.00 (zvláště pro děti)
Středa 19. 3.	10.00 – 12.00
	14.00 – 21.00
Zelený čtvrtek 20. 3.	14.00 – 18.00
	19.30 – 21.00
Velký pátek 21. 3.	10.00 – 12.00
	14.00 – 18.00
	19.30 – 21.00
Bílá sobota 22. 3	8.30 – 12.00
	14.00 – 17.00

V sobotu 15.3. zpovídá i P. Wasserbauer.

V pondělí, úterý a středu odpoledne zpovídá i P. Kolář.

■ ■ PRAVIDELNÉ AKTIVITY

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30).	
Živý růženec	Každé první pondělí v měsíci.	
Příležitost ke svátosti smíření	Hodinu před každou mší svatou.	
Osobní rozhovor s knězem a návštěva nemocných	Dle domluvy.	
Adorace	Každý třetí pátek v měsíci po mši svaté.	
Modlitební skupiny	Společenství matek	Pondělí po mši sv.
	Společenství žen Effatha	Čtvrtek po mši sv.
	Lectio Divina	První sobota v měsíci od 20.00.
Katechismus – diskuse pro dospělé	Středa po mši sv.	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 8. třída	čtvrtek 16.00
Mládež	13 – 17 let	neděle po večerní mši sv.
	20 let	pátek po mši sv.
Setkání ministrantů	Jednou za měsíc.	
Farní charita	Poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně.	
Farní knihovna	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.00
	farní kavárna	8.00 – 11.45
Chránová skupina KALOKAZHATIA	Zkoušky v neděli od 9.15.	
Mateřské centrum	Středa od 9.30.	
Setkání seniorů	Každé druhé úterý v měsíci od 10.00.	
Sportovní odpoledne	Sobota od 15.00.	
Farní kavárna	Neděle 8.00 – 12.30.	
Úklid kostela	Každé pondělí od 14.00.	

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

**Radost z Boží lásky a z daru vykoupení
všem farníkům přejí**

P. Jan Balík a P. Vladimír Kalík

“Spe salvi facti sumus“

v naději jsme spaseni, říká svatý Pavel Římanům a také nám (Řím 8,24). „Vykoupení“, spása podle křesťanské víry není pouhý faktický údaj. Vykoupení nám bylo nabídnuto tím, že se nám dostalo naděje, spolehlivé naděje. Její síla nám umožňuje čelit přítomnosti. Přítomnost, ač namáhavá, může být žita a přijata, pokud vede k cíli a pokud si tímto cílem můžeme být jisti, pokud je tento cíl tak velký, že opodstatňuje námahu cesty...

(Spe salvi – encyklika papeže Benedikta XVI.)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie
Ke Strašnické 1000/10, Praha 10.

tel.: 274 782 480

e-mail: janbalik@gmail.com